

Előfizetési árak:

Házhöz hordással vagy postán küldve:

Egy évre . . . 14 ft — kr
Félévre . . . 7 — „
Negyedévre . . . 3 — „ 50
Egy hóra . . . 1 — „ 20
Egyes szám ára 5 kr.

Kiadóhivatal:

Endrényi Testvérek könyvkereskedése Szegeden, hová az előfizetések s a lap szerkesztésére vonatkozó fölhasználások intézendők.

SZEGEDI HIRADÓ

POLITIKAI NAPILAP

Megjelenik mindennap, hétfőn és ünnep után is.

Szerkesztői iroda:

Klauser-tér, Kározz-ház I. emelet, hová a lap szerkesztésével illető minden közlemény intéendő.

Bérmestelen levelek nem fogadtatnak el.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Hirdetéseket

és nyilvántartási közleményeket a kiadóhivatal mérsékelt áron vesz föl.

Egy évforduló.

Szeged, augusztus 9.

Szathmár vármegye ünnepel és vele érez ezen a megszentelt napon minden magyar szív, melynek vérért valamikor, hacsak egy pillanatra is megmozdította a himnusz egyszerű, de mely gondolatu bánkódása, törhetetlen, igazát követelő reménysége.

Főlemelő, szívet nemesítő, a legkivált ma, a politika mindent fölfaló zsarnoki egyeduralmának zenitén, hogy egy nap kiszakad a folytonos kicsinyes, rut kűszködések sorából s a szeplőtelen idealizmusnak magasztos ünnepévé változik.

Egy egyszerű követ helyeztek el egy kis szathmármegyei falu valamely szerény ősi hajlékának falába s mint a muzulmáné a szent kaaba iránt, úgy fordul most az egész nemzet szeme e kicsi kőtábla felé.

A lélektelen márvány maró ridegségét egy belévésett kurta név melengeti örök életre.

Kölcsy Ferencz, a himnusz költője kétségekivül nem tartozik az irodalom világra szóló nagyságai közé.

Szívének és agyának nemes tisztasága, az eseménynek rendületlen szeretete emelik egész alakját jóval magasabbra, semmint munkái, alkotásai nyomán megilletné.

Annyit szenvedett a sors sujtó balkezeinek nehéz csapásai alatt az a törékeny, gyöngye testű ember s oly bámulatos épségben megőrizte lelke szentelyében az élet, az emberek iránt való szeretetteljes jóságot, az idealizmus szeplőtelen, ifjonti rajongású tüzeit: hogy ezek a tulajdonságai a mintaszéri, legnagyobb jellemek sorába helyezik.

Hogy mily kitünő része volt Kölcsynek a nemzet erőszakos fölébresztésében, azt a história tanítja.

Tény az, hogy ez a klasszikus szellem volt Magyarországon egyik legelső faklyavivője a szabadelvű eszméknek.

Most, amikor az emberiség gondolat menetében egy fonák, megdöbbentő fordulat kezd mind kiemelkedőben érvényre jutni s a közélet minden terén a reakció éjjeli bujkáló baglya merészkedik kibontogatni sötét, dohos szárnyait: kétszeres örömmel tölti be öblünket a liberalizmus egy szerény, keblélő apostolának nemzeti ünneplése.

A megalkuvás korának ernyesztő, tikkadt levegőjétől elbágyadva, jól esik percnyi üdülésre oda térnünk a

magasra vivő eszmék, érzületek örökké kristálytiszt forrásához.

A Kölcsy nemes emlékezte egészen arra termett, hogy a nem divatos, de az emberiség közkincsét, jövője biztosítékát képező szabadelvű gondolkodás soha ki nem alvó tüzpontjává legyen.

Az emberszeretettel harmonizáló hazaszeretet képezze minden nemzedék politikai hitvallásának sarkalatos dogmáját.

Nemzeti önállóságunk legcsekélyebb árnyalatának fölföldözése nélkül, sőt épp ezen egyénítő tulajdon izmosításával, fejlesztésével lépjünk be a művelt emberiség nagyszerű közösségébe.

Ezek az elvek ott lobogtak Kölcsy ábrándos lelkében, méltó, hogy születésének századik évfordulóján minden magyar szívét megdobogtassák.

Minden kegyeletes megemlékezés megerősíti azt a biztató, főlemelő tanulságot: hogy nem a kinálkozó szerezence többé-kevésbé ügyes kihasználása, nem a hatalom rövidbőssége pusztá birtoklása, hanem egyedül és kizárólag a nem muló értékű eszmék önfeláldozó szolgálata, a fölvilágosodás nagy művének előbbvitale ad el nem évülő jogot az örök életre.

A Kölcsy-szobor. A Kölcsy-szobor bizottság a következő felhívás közzétételére kért föl.

„Fölhívás.”

Száz éve, hogy Kölcsy Ferencz napvilágot látott. Száz éve annak, hogy megszületett a magyar politikai- és irodalomtörténetnek ez a legideálisabb alakja, a lángszavú szónok, a lelkes honfi, a hazafias költő, a mely gondolkodású tudós és bölcsész — egyike hazája legnagyobbjainak.

Aranybetűkkel jegyzett politikai és társadalmi szónoklatok, gyöngysorai a Parnasiusnak, e fölséges műnek, a Hymnus áldást kéri imája jutnak eszébe minden magyarnak, ha Kölcsy nevét hallja kimondani. S ki csak róla szól, magasztalja dicsőit a szabadelvű államférfi politikai működését, az érvelve lelkesítő szónokot, a magasán szárnyaló dalnokot, kinek újszólván minden költeményéből él egy-két sor ajkainkon, a buvárkodó bölcsészt, korának legműveltebb, legáltalánosabb tudósát, szóval azt a férfit, ki az újjábredés klasszikus korában élve, ennek a modern magyar renaissancecnek legkiemelkedőbb egyénisége volt. Magasztos alakja, kristálytiszt jellege, sokoldalú, s mindig csak hazajának szentelt működése a magyar férfijellem megtestesült eszménye, mely köré ragyogó glóriát vont hármas sugara a Halálnak, Kegyeletnek, S Emlekezetnek!

Emléke, — a legistább emlék, mit halandó valaha maga után hagyott, ércnél marandóbb lesz, míg „magyar ajkon magyar dal zeneg.” Keblének legbelsőbb szentelyébe zárva őrizi meg azt minden igaz magyar, s oltárképeként tiszteli, valahány-

szor lelkesülni óhaját azért, mi szép, jó és igaz!

Ezt a kegyeletes érzést, amint megőriztik mostanig, megőrizük ezúttal is! De vajon eleget tettünk-e ezzel kötelességünknek a dicső férfi emléke iránt? Korántsem. Érzelmünk mellett látható emlékek is hirdetni kell az ő nagyságát! álljon meg az előtt kalapjevé a nép, az istenadta nép az ő liberális eszméinek általa csak remélt jövőendő letteményese; zarándokoljon el ahhoz mindaz, akiben még van fogékonyság a multnak emlékei iránt, melyek buzgó ápolása egyedül biztosíthatja nemzetünk jövőjét; vezesse oda gyermekét a magyar apa, s a honszerelm lángbetűivel írja lelkébe Kölcsy négy szavát: A haza minden előtt!

Egy évszázaddal Kölcsy születése után, restelkedve kél bevallanunk, hogy e legnagyobbak nagyjainak között hozzá méltó emléke sehol sincs! Halála óta is 52 év telt már el! Ennek az 52 esztendőnek mulasztását akarjuk jóvátenni, midőn azon működünk, hogy Kölcsy Ferencznek hozzá méltó szobor emeltessek ott, ahol legbuzgóbban munkálkodott hazájáért és vármegyéjéért, ott, ahol ő igazán otthon volt, a hol a legnagyobb tiszteltetben él ma is az emléke. — Nagy-Károlyban, Szatmár vármegye ősi székhelyén.

Ismeretesek a közel mult eseményei, melyeknek tömkelegéből a nagy-károlyi Kölcsy-szobor eszméje kiemelkedett; a lelkesedés sugallata az eszmének tettest adni igyekezett, midőn néhány percz alatt több mint 9000 forint gyűlt össze a nemes célra. A hazafias lelkesültségnek, áldozatkész adakozásnak újszólván páratlan nyilatkozata volt a Budapesten f. év július 2. tartott és igazi közművelődési ünnepélylyé vált lakoma, mely méltó feltűnést keltett országsszerte, s hisszük, rokonszenvet is a nemes eszme iránt!

Am a különben tekintélyes összeg távolról sem elegendő arra, hogy azon szobrot emeljünk Kölcsynek, — szobrot, minőt emléke megérdemel és megkövetel!

Ahhoz, hogy méltó és művészi kivitelű emlékszobrában gyönyörködhessünk, még sok szükség. Ezt a sokat várja a nagy-károlyi Kölcsy-szobor bizottság a nemzettől. — mely hisszük, — tudja jól, hogy „csak önmagát tiszteli meg, ha nagyjait megbecsüli.”

Azt akarjuk, hogy minél hamarabb álljon Kölcsy szobra, hirdette az ő el nem múló nagyságát s az utódok kegyeletét; azt akarjuk, hogy az emlékszobor méltó legyen ő hozzá; azt akarjuk, hogy aki csak leteszi áldozatát a nemes ügy oltárára, egész életében örömteljes büszkeséggel emlékezzék vissza nemestettre; azt akarjuk, hogy széles e hazában megértse mindenki a dicsőült szavát.

„Romlott szív és romlott elme,
Kit hazája hő szerelme,
Szép tettekre nem hevit.”

Hogy szavunk nem fog kiáltó széként elhangzani, biztosíték rá a magyar társadalom ismert nagylelkisége.

Nagy-Károlyban, 1890. július hóban. Hazafias üdvözléssel: G. Károlyi István, a szobor-bizottság elnöke. Rozmáns Timót, a szobor-bizottság titkára.

A vármegye.

Egy új műépítmény.

— A «Szegedi Híradó» eredeti tudósítása. —

Sentes, aug. 8.

Volt nekünk a szentes-csongrádi-félegyházi utvonali böldi szakaszán, a kongó téglát folytatásában egy félméteres, rozoga fahidunk, melynek fönttartása évről-évre tömötelen pénzt nyelt el.

Régi boltozatos hid volt ez, «csótói hid» néven.

Még június hóban a maga rozzsantágában állott ez a hid s ma esteire helyette már egy új, fényes vasszerkezeti ártéri hid büszkélkedik.

Ez az új, szemnek kellemes vashid nyolcz hónap alatt készült el. Pályaszélessége 6 méter, hossza 25 méter s három nyílással van ellátva.

Talán a jövő hét teljese napjaiban ide rándul Csab kir. főmérnök, hogy e hidat átadja a forgalomnak.

A régi csótói hid előzett körülbelül 130 évvel épült kőalapon, téglá anyagu pillérekkel. A pillérek most lebontották egészen az alapig s helyettük újakat építettek, még pedig az 1888-ik évi vízszin magasságig a régi, de még ma is kitűnő téglá anyagból s innen a fedő lapokig új, ugynevezett «kongó téglákból».

Erre vannak lerakva a fedőkőlapok s ezekre a vasszerkezeti pálya, mely két oldalról csinos korlátokkal van szegélyezve.

A vas-szerkezetet a jőhrényi, budapesti Schlick-féle vasöntőde készítette, a kőfaragó-munka Ney és társa budapesti czég szállította, az alépítmény pedig a kir. építészeti hivatal által házilag teljesített, mint már említém, részben a régi téglanyag felhasználásával.

A hid éle az 1881. évi víz-szin magasságtól a vasszerkezetig 175 méter, t hat még 25 cm-terrel magasabb, mint amennyit az ide vonatkozó kormányrendelet megkíván.

Az építés összes költségei 10,000 forint voltak előirányozva, ami egy ilyen nagy időre készült műépítmény létrehozásához igazán fölötté szűkre van szabva. De az építési korrekt vezetése s különösen a házi kezelés lehetővé tette, hogy még ez a 10 ezer forint sem lett egészen felhasználva. Mint kétségtelenül jó forrásból értesülök, 1800

frttig menő megtakarítás éretett el a vármegyei közmunka-alap javára. A hid építése körüli műszaki felügyeletet Csab főmérnök teljesítette, a munka ellenőrzését pedig Kiss Imre megyei utbiztos és képesített építőmester eszközölte kiáló éberséggel. Maga az építés a kellő időre befejeztetett.

A mi most a hid szerkezetét illeti, az a lehető egyszerű hengerelt acél tartókon nyugszik. A hídász zöré vasakra terített téglatörmelékekből készült. Ugy a híd fő, mint a híd pillérek csinos és jól falazott építmények, melyeken a vizmagasság és az építés befejezésének ideje bevésés által meg vannak örökítve.

E hid nem áll magánosan az ártéri területen, de hozzá van kapcsolva s mintegy folytatását képezi a Böldi hid. Ez fahídmokra van építve 200 főlóméter hosszban s pályaszine, minthogy a vashid ennél jóval magasabb, 3/10 magasságú lejtővel össze van kötve, a vashid pályaszinével. (Ányira mérsékelte esés ez, hogy terhes szekerek szinte meg sem érzik.)

Az új hid megteremtése egyébként szükségessé tette a földi ártéri fahidnak vas szerkezettel való ellátását is. Azt hiszem, ez lehető volna a fennálló papíllérek megtartásával is. A vármegye a vasszerkezettel való kiépítést elvben már el is fogadta. A műnek tényleges kivétel azonban megakadályozza az, hogy a földmívelésügyi miniszter (melyhez a folyamok rendezése is tartozik) úgy az elfutó folyamat, mint a révtárlást és a védőtöléseket is szabályozni óhajtana. Ebben az esetben pedig a hidmú (még az építés befejezte után is) egészen más alakot nyerne.

Minden esetre kívánatos volna, hogy kereskedelmi (ide tartozik a közlekedés rendezése) és földmívelésügyi miniszterek ebben a tárgyban mielőbb megegyezésre jutnának.

Csongrád megye ezzel az alkotáásával megmutatta, hogy a közlekedés jóságának előmozdításáért kész nagyobb áldozatokat is tenni. E készség által igazán csekély költségű oly új szerkezeti műtárgyat készített, mely olcsóság, stabilitás és csinoság tekintetében ritkítja párját s mely kompaktasága és erősségével fogva a fönttartás körül évről-évre nagy megtakarításokat fog lehetővé tenni.

A kivétel minden szóval hangosabban dicseri Csab kir. főmérnök buzgalmát, szertelmit és körültekintő figyelmességét.

minden hulla egy lakomát jelent, ölnék, hogy iganak, mert a vér legkedvesebb italuk, ölnék, hogy aludjanak, mert az álom csak akkor esik jól, ha homlokuk egy holttesten nyugszik, s éjél, ha az éhség fölveri őket, úgy nekiesnek utatolans párnájuknak. Iszonyuak, vadak, s királyaik még iszonyuabbak s vadabbak, kik a mérsárlásban keresik az ittasságot. Ezer áldozat kell legkedvesebb egy ünnepélyhez, s levágott fejekből, a nyílt mellkasokból, a szem nélküli szengődrökből, a fog nélküli szájakból, körömnélküli ujjakból oly bőven csörgödez a rettenetes piros folyadék, hogy végre komoran hullamzó tengerre alakul, melyben uszni láttam a fejedelemeket, kis gyermek lábat harapdosva, nők keblén ragódva!

E szavakra az igaz, rettenetes Isten, haragtól remegett meg, amittől megingott a mindenség, s a ter egész világosságnát látni lehetett végrehajtó jobbja árnyékát felémelve.

A második Hírnök mondá:

A verőfény s arany hónap látogatam meg, hol minden madár dalol, s minden bokor virágzik. Ott oly terések a lapályok a végtelen ég alatt, és oly sürű az erdők, hogy a tigris távoli ordítása oly szeliden érkezik a fülhöz, mint a galambok bugdása; a királyi elefántok szétzúva a bambusz, a virág-kigyókat, a kigyó virágokat, a nagy, vízi lilomokkal s tavi rózsákkal csillagzott óriási folyamokhoz járnak le szomjuk oltani. Oh látóhatár paradicsomi pompája! Himalája havi, kik fényzuhatagokba olvad-

Megemlítem még, hogy a földi fahid föntartása évenként circa 2000 frttba kerül.

A megye örömmel vesz részt ez új műtárgy ünnepies felavatásában.

H i r e k.

Határidők:

Augusztus 9. A Károlyi-féle kisdobó táncvígvalma a Bruckner-kerthen.

Augusztus 9. A kendergyári munkások táncvígvalma a Gedő-féle helyiségben.

Augusztus 16. Szobafestők bálja Báló nánál.

Aug. 16. Táncvígvalma a dorosmai firdőben.

Aug. 24. Népiünnep Váshelyen.

Kereseti adó-tárgyalások.

Aug. 9. Bormérők 276-350. tételszáma.

Aug. 11. Bormérők 351-443. tételszáma.

Aug. 12. Borjувágók, borbelyok, borkereskedők.

Aug. 13. Bognárok, butoraktárosok, csement és aszfalt készítőik, cipészek, csukásosok, cselédészterők.

Aug. 14. Cséplőgépjáratlanosok, csizmadia, déli gyümölcs árusok, divatárusok.

— A román király átutazóban. Mint értesülünk, Károly román király legközelebbi ischli utójában Szegeden is keresztül megy, az osztrák-magyar államvasutak express vonatával.

— A honvédelmi miniszter Szegeden. Fejérváry Géza báró honvédelmi miniszter Deszkről, hol vejénél, Gerliczy bárónál időzött, tegnap éjjel Szegedre hajtatot s innen egy külön szalon-kocsiban éjjeli 1 óraker Budapestre utazott.

— A püspök köszöntése. Mint jelentettük, Temesmegye is küldött üdvözlő iratot az új csanádi püspökhöz, Dessewffy Sándorhoz. Erre az üdvözlőre tegnap felelt az egyházfőjedelm a megyének. Az emlékedett szellemű levélben, mely némiképp rövid programnak is tekinthető, a püspök mindenk előtt köszöntet mond a megye szíves üdvözlőletről s biztosítja Temesmegyet, hogy bár az egész csanádi diocesishez egyforma köteleknek fűzik, mégis kiváló vonalozommal Temesmegye iránt viseltetik, mint amelynek szolgáltatásban töltötte édes atyja életének java részét. Ez a kegyeletos emleket is ösztönzi az egyházfőjedelmek, hogy

tok fel! Illatok fellebbeben megittasuló völgyek, India az egykori éden szétszórva, de a gyáva Ádámok, kiknek még annyi erejük sincs, hogy leszakítsák a tilos fa gyümölcsét, ostobán ásitának a legzsebb ég alatt. Az élettől duzzadó környezetben unják az életet; unalmukban csak az álmat, az örökké tartó álmat áhítják, hogy ne lássák többé a kék eget, a hótól fehér csusokat, a völgyeket, melyek reggelienként az antilopok dobajától hangosak. Lomha vértüket még a csók sem tüzi, bűruk ilyen nélküli csontjaikhoz tapad, mintha gazdasz szonyuk az Éhség, szeretjük a Döghalál volna. A drága kövekkel padolt csarnokokban, hol a gyémántcsillár nap módjára ragyog a mákony tündérlálmak között a dusak és csodás szép asszonyok lemeszárolt orozlánok érzékletlen izzó bőrén hevernek nap hosszant. Mindennit a szertelen fény és pompa a leirhatlan nyomorral ölelkezik. A büszkeség, a dicsőség, az átlátszó szövetbe burkolt bajadérok édes meztelensége mintegy buvós kört ír e hatalmasok köré, ahol a tökéletes gyönyör tanyázik, ahol isteni dolog az elkárhozás, ahol királyi nyughetyeken, mint oltáron áldoznak föl a hitves erényét, a szüz érintetlenségét, a fésző gyermek ártatlanságát. — De a távolból ezt a helyet, hol a dusakat a gyönyör ringatja karjai között, hol a nép gyalázatban fetreng, tündérlálmak ragyogányában látják.

E szavakra a haragjában igazságos Isten összeránczolta szemöldeit és fenyegetve emelte föl jobbát.

A „SZEGEDI HIRADÓ“ TÁRCZÁJA.

Gyöngédség az igazságban.

Castelle Mendes regéje.

Az igaz és rettenetes Isten, kinek a villám tekintete s a dörgés kézmozdulata. O, ki egy jeleivel az örökös semmisségbe döntheti a napokat és földeket, melyekből egy lélek sem maradhatna meg, hogy viszszaemlékezzék, komolyan hallgatta az Angyalokat, amint visszatérnek a mi világunkról, egyenként újságokat hozva neki.

Az első hírnök mondá:

— Meglátogattam azokat a rejtett, meg sötét tájakat, amelyeket a halandók Afrikának neveznek. Ott az emberek, majom hosszúságú karjaikkal különös virágokat tépdesnek, hogy megmérgezzék nyílveszeik hegyeit, s nehezen vonsszolgat emberhussal terhelt beleiket. Feketék belül, mint amilyenek kívül, a gondolkodás nem világítja meg tudatlanságuk homályát, mint ahogy a napfény nem bírja megfihéríteni arcukat. Sohasem emelik fejüket az ég felé. Isten-ségek redves fáblól vagy agyagból készítvé, oly kicsinyek, majdnem a földszinten fekvők, a sár s az elpusztult állatok rothadásai között, hogy térdük kalácság sem érnek; mikor könyörögnek hozzájuk, úgy tetszik a buzt imádják. Ha vannak nők, gyermekeik, az csak annyi, minthogy a farkasnak van nősténye, kölykei. Azért élnék, hogy öljenek, azért ölnek, hogy egyenek, mert

Temes megye ügyei iránt mindenkor a legnagyobb érdeklődéssel viseltessék s mindent megtegyen érte, ami erejét telik. Levélét így végzi a főpásztor: «Kérni fogom az Istent, hogy a vallás-erkölcs s a hazajavát célzó törekvéseimben kegyeivel támogasson s remélem, hogy a t. törvényhatóság is támogatni fog ezen célok elérésére szentelt fáradozásaimban. A közjó érdekében szentelt ezen közös munkálkodást bizonyára követni fogja az ohajtott siker!»

— **Adótárgyalások.** A harmadosztályú kereseti adót kivető bizottságok tegnap délelőtti tartott ülésében a bizományosok és bormérők adóit állapították meg, több-kevesebb elfogadva a kincstári javaslatot. Legérdekesebb mozzanata volt az ülésnek az a szokatlan, de indokolt határozat, hogy a bizottság egy esetben a kincstári javaslatnál magasabb összeggel rótta meg Rosenberg Osiás tojás-bizományost. Rosenberg adóját ugyanis 19 frtról 50 frtra emelte fel. Nálunk teljesen azj nélkül mulik el, úgy látszik, az egész adó-szezon. Nem így a szomszédban, hol a kincstári képviselő egyebet sem tesz, csak nyakra-főre felebezi meg a kivétési bizottság határozatait. H.-M.-Vásárhelyt ugyanis az adó-kivető bizottság f. hó 1-én kezdte meg a földhasznóbérlők kereseti adójának megállapítását s miután a városban 497 földhasznóbérlő van, ezek adójának megállapítására hat nap lett kitűzve s ezen hat napon át egyebet sem tett a kincstári képviselő, mint folytonosan felebezzett; megfélebbelte a kivető bizottságnak a földbérlőkre vonatkozó minden határozatát, dacára, hogy a bizottság mindenképpen a legszigorúbb törvényességgel járt el s így a kincstári képviselő részéről csak a földhasznóbérlők eziménél nem kevesebb, mint négyszázkilencvenhét felebezés fog folterjesztetni az adófölszámolási bizottsághoz.

— **Kinevezés.** Össze fogja a szegedi kir. járásbírság egyik albiráját, Pókai Eleket

a szolnoki kir. törvényszék birájává nevezte ki. A kinevezést a hivatalos lap legutóbbi száma közli. Pókai megérdemelt előléptetésén őszintén örvendünk, bár másrészt sajnáljuk, hogy művelt társaskörünk, melyeknek tevékeny, kedvelt tagja volt, elvesztik.

— **A «Signum laudis».** Szegedről is megkapta egy katonatiszt ezt a kitüntetést. Triff László őrnagynak, a 46. gyalogezred hadkiegészítő parancsnokának számára érkezett meg a napokban a «Signum laudis», még pedig háborúban szerzett érdemei elismerésül. Tudvalevő ugyanis, hogy ezt a dekorumot békében szerzett érdemekért is osztgatják, mindkét esetben azonban csak azok tarthatnak igényt az új érdemjelre, akik kitünő szolgálataikért a legfelsőbb elismerést már írásban megkapták, mert a signum laudis csakis ezen írásbeli elismerés külsőleg is látható kifejezése, jelképezője akar lenni. A signum laudis tehát nem egy újabb, katonai kitüntetés, hanem csak mint egy végrehajtása azon legfelsőbb, még a télen kiadott rendeletnek, melylyel ő felsége az új katonai kitüntetést, a legfelsőbb elismerést, elhatározta.

— **Primitia.** Priváry József kegyesrendű tanárjelölt vasárnap délelőtti tartja első szent miséjét a belvárosi parochiális templomban.

— **Új határidő.** A vidéki kir. táblák életbeléptetésére vonatkozólag minduntalan újabb és újabb határidő-kombinációk merülnek föl. A legutolsó a «Jogi Szemle» című szaklapé, melynek, állítólag megbízható értesülése szerint a kir. táblák és fűgyszécské szétosztásáról szóló törvény a jövő évi törvénykezési szünet után fog életbelépni, úgy, hogy az ujonnan szervezett kir. táblák 1891. szeptember 1-én kezdik működésüket. — Ez a hír azonban aligha bir alappal, mivel az igazságügyminiszter intézkedései a vidéki tábla helyiségekre nézve mind az eddig félhivatalosan kolportált 1891. május 1-i terminusra vallanak.

Megcsokolják a piros ajkakat, átölelik a hófehér derekat: de nincs egy sem köztük, aki két lapja között egy könyvnek egy kettesben ibolyát őrizne.

S hírtelen ez aljas gyönyörökhöz ragaszkodó férfiakat megrohanja valamely örltség. Nem tudván szeretni, gyűlölnék. Egyik a másikra rohan, vadul, rettenetes halál kiáltásokkal, amelyek a temető vizhangjának gyönyörűségül szolgálnak s a csatatérre, vagy nyilvános piacra, a láma és foiesapó lángok között még több vér folyik, mint az afrikai fekete királyok óriási testhalmiba.

E szavakra a rettenetes Isten fölegyenesedett. Be akarta vezetni a bűnös világot elpusztító mozdulatát; a föld igazságosan eltelve, örökre lebukandó volt a megmérhetetlen mélységbe.

De jött a negyedik hírnök s mondá: — Mikor megtérőben voltam a két paradicsom felé, utamban meg egy végső pillantást veték az emberek lakóhelyére: egy rózsabokor alatt, alacsony tetejű házak között két gyermek ballagott. A fiú tizenhat, a leány tizenöt éves, mindkettő szőke, kéz kézben, nem beszélve, de közelről egymás szemébe nézve, édes könyektől nedvesült szemekkel...

S ezt hallva, az igaz Isten, nem téve meg a világokat büntető mozdulatát s a föld nem lőn elpusztítva, mert két gyermek szerette rajta egymást.

— **A szegedi színtársulat.** Makónak, bár a legfrissebb darabokkal lép föl a vásárhelyi deszkabódében, nem valami fényesen megy dolga odaát. A közönség, melynek nagy része még mindig az aratási névnapok pihenőjében a szomszédban, egyelőre nem igen lelkesedik a színházért. Az eddigi előadások — kivéve egy-néhányat az elsőbbségek közt — meglehetősen hűvös házak előtt folytak le. A vásárhelyi sajtó Makót bántatában azzal vigasztalja, hogy «még most a publikum nagyon nehezen melegeedik bele a színház-járába, mert nagyon belemelegett odakunni a cséplésbe. Csak legyen azonban odakunni kisse hűvösebb, biztosíthatjuk az igazgatót, hogy a szinkórben melegebb lesz, mint most van.» A kollega jóslatának teljesülését — ismerve a jó szomszéd lelkes közönségét — mi is biztosra vesszük.

— **Tanító-választás.** Ma délután ül össze, mint jelentettük, a szegedi községi iskolaszek tanár és tanító választásra. Az elnökség a délutáni ülés alkalmára ezt a meghívót teszi közzé: «A községi iskola szék t. tagjai f. hó 9-én d. u. 5 órakor a városi székhelyen bizottsági termében tartandó iskolaszeki ülésre ezután is tisztelettel meghívja Szegeden, 1890. évi augusztus hó 8-án az elnökség. Targy: több tanító és tanítónök választása, stb.»

— **A gyár halottja.** Nem ma adunk hírt először arról, hogy a szegedi gyárak egyike vagy másikában halálos végű szerencsétlenség történik. A gyakorta ismétlődő szerencsétlenségek azt a hitet keltik föl, hogy a kérdéses gyárakban nem fordítanak kellő gondot a folgyázatra, pedig tudhatnák, hogy a folgyelet hiány erős büntetéssel szokott sújtani. Tegnap reggel, a kenderkikészítő-gyár volt a soros. Ebben történt hajnali 3 órakor, hogy Lenobel Leó gyári munkást a morzsoló henger aunya összezsuzta, hogy a szegény munkás rövid idő alatt, a szenvedett sérülések folytán, meghalt. Az a kérdés most: önszántából, saját vigyázatlanságából, vagy pedig a kellő folgyelet elmulasztása következtében morzsolatott-e össze Lenobel Leó? A gyári munkások azt állítják, hogy Lenobel, a ki folgyelői teendőket teljesített, tudatosan aludni fektült a hengerhez s álm közben érte fátna. Ez legalább is valószínű, mert a folgyelőnek alkalm és szabadsága lett volna alkalmasabb és kényelmesebb helyet találni éji nyugvára. De ha ezt kereste volna is ki: még abban az esetben is, az indítás előtt, kötelességében állott volna a gyár vezetőségének figyelmesen körültekinteni, vajjon rendben van-e minden, nem történhet-e valamely szerencsétlenség az indítás által? Azok a munkások különben, akik az éjjel együtt dolgoztak Lenobel Leóval, még nem voltak kihallgathatók. Hiszük különben, hogy a törvényszék, melyhez az előzetes vizsgálat iratát már áttették, kellő szigorral fogja vezetni a vizsgálatot.

— **A szomszéd mulat.** A Szegeden is élénk figyelemmel kísért vásárhelyi népi ünnepélek közül az idén a másodikat, az aratás utánit, mint jelentettük, augusztus 24-én tartják meg odaát a népkertben. A rendező-bizottság már ki is bocsátotta a népiünnepről jelentést s a végleg megállapított programot, melynek változatos pontjai a következők: 1. Reggel 5 órakor diszcsapatok járkák be a város főbb utcáit és tereit füvezekar kísérete mellett, figyelemztetvén a lakosságot a nagy ünnepély kezdetére. 2. Délelőtt 10 óratól 12-ig ismerkedés az érkezett vidéki vendégekkel a népkerti sörcsarnok helyiségében, mely alkalommal a helybeli első zenekar, a leg-

A harmadik hírnök így szólott: Látam Afrikai legismertlenebb, egmeközelihtetlenebb és legocsmányabb szigeteit, hol a husfaló szerencsény ünnepén vendégek csecsemő gyermeke szeméit találja föl; látam a dus Amerikát, a hol a legnagyobb állam a gyárak kéményéből fől szálló füst. Látom az utatolós és mégis bájós Európát! Ha megvalósíthatna örök álmanak két tárgyát, ott minden aranynya és vérré változhat. Hogy még mindig őriz egy csipetnyi illatot, ez az asszonyok érdeme. Ott már nem tudnak rólad, oh hatalmas Isten, ki itélz fölöttük. Elfeleddék, hogy te alkottad őket és elvesztették minden hitüket. Bemocsokoltak minden szeméret, be a szeretetet és gyöngédséget. Álmaikban nem fészkel többé a reményesség madár. Megbámulják a hősöket és kigunyolják a szerelmeket. Hallanak a barátságról, a hűségről, söt beszélnek is, de nem értik többé; az áldozat pedig ismeretlen valami előttük. Csak az aranyat imádják, nem bánják, ha a szív üres is, csak a láda legyen tele színültig, jól vagy gonoszul szerzett kincssele, a mely fölartsa a kéjvágyat és gőgöt, a mely növele a nyomort és irigységet. A legnagyobb szörnyőség, hogy a szerelmet sem ismerik többé.

Daczára az oly sok szép nőnek, s kedves leányoknak, meg van tőlünk vonva annak ismerése, melyből tisztá öröm virágzik, isteni virágként két lélek összhangjából, s ha le is tudnák szakítani e virágot, nem akarnak, más gondnal foglalkozva.

ujjában ez alkalomra betanult műdarabokkal fogja a nagyérdemű közönséget mulatni. Az ünnepély napján délután: Döbelen 12 órakor az alkalmazott kertőrök a népkertet elzárják és a bemenet csak beletéjéjekkel lesz megengedve. 2. Délután 1 órakor «tolnai lakodalm» a vásár-téren az e célra és alkalomra fölállított díszes sátorban. 3. Délután 2 és fél órakor a tolnai lakodalm násznépére zeneszó mellett a város főbb utcáin végig vonulva, a népkertbe megy barátságos esti lakomára, melyet az örmöpa rendez. 4. Délután 4 órakor a különféle népi mulatságok veszik kezdetüket, ugymint: zérüjáték, fazéktörés kakasfogással, zsákbanesés, karikák dobása kessék, verseny-birkózás. 5. Gombólövészet jutalmakkal. 6. Fene-gyerekek magyasa szállása léggömbökön. 7. Kerékpár verseny jutalmakkal. 8. Térzene a helybeli zenekarok közreműködésével 4 órától 8-ig. 9. Színi előadás délután 6 órától 8-ig a népkerti színpadon. Az ünnepély napján este: 1. Kivilágítás: este 8 órakor a népkert pászintján a virággyagok, a díszbokrok, a fölállított diadalpárok, a népkerti fásorok több élőfa ágával együtt mécslámpákkal és díszes lámpionokkal fényesen ki fognak világítani, úgy, hogy az egész népkert egy tündérvilágot mutat. 2. Nagy fakilyásmenet, rendezik az önkéntes tűzoltók, indulnak este 8 órakor a Szarvas vendéglőtől s a fúvószena végig a népkertbe mennek. 3. Tűzijáték több változattal, kezdete pont 9 órakor. 4. Kendő osztás a jó tánczosok között a néptáncshelyen 11 órakor. 5. Táncz kezdete a néptánczhelyen délután 5 órakor, a fűdőt sátorban este 10 órakor. Kedvezőtlen idő esetén az ünnepély a következő vasárnap fog megtartani.

— **Tartalékosok oszlása.** Tegnap telt le az a hosszú 35 nap, amennyire a szegedi 5. honvéd gyalogezred gyakorlata hivat be Szegedre a kötelékeibe tartozó tartalékos tanárokat s neptanítókat. Összesen 21-en voltak a tartalékosok, kiket tegnap «szabadságotoltak» az áttizadt 35 nap után.

— **Zalograktárak.** Hogy az adóvégre-hajtasók az aratás után újból megkezdődtek, az adóügyi szenátor is kérényt adott be a tanácshoz, hogy ott, hol a felfoglalt s előverendő zalogtárgyak számára még nincs eneselek raktárak, mielőbb emeltesse ilyeneket a város. Egy ily zalograktár kellene a felsőtanácsra, a rendőrlaktanya udvarán, melybe Csöngöle, Gajgonya és Balástya kapitányságokból hordanak össze a zalogtárgyakat. Mivel pedig központi fekvésénél s látogatott piacánál fogva ezentúl Szatmazon is szándékoznak adó-árveréseket tartani, ide is kellene a szatmazi, összesítési s fehértői kapitányságok számára egy zalograktár, s erre a célra legjobb lenne kibérelni a szatmazi nagykorcsma istállóit.

— **Székgölgölő.** Malina Gyula, volt miniszteri osztálytanácsos, a tisztai műszaki osztály legutóbbi főnöke, új állását a Felső-torontáli ármentesítő társulat főmérnökiségét a napokban foglalta el. A szerződést a társulattal szerdán írta alá.

— **Ujság Tápén.** Ott, a körtöltés lábában, csöndes elszigeteltségben fekszik a kis Tápé, melynek békés, egyforma életéből alig jut el még Szegedre is egy-egy hír. Azt is úgy hozzák el országhírű gyéke-nyükkel a tápei anyókák a szegedi piacra. Pedig Tápé köztudás szerint a világ közepe is lenne a mellett, hogy egy emberöltővel megelőzte Eifelt, a ki csak vasból rakott tornyot, minő Tápén már emberemlékezet óta gyékényből dicseki az urat. Ilyen centrum maradt-e továbbra is «helyi kürt» nélkül? minővel már Mindszent-Szegvár és vidéke is dicsekszik? Perczre sem! S Tápé belátja ezt, s mint gyékény anyóái mellélik a piacunkon, legközelebb helyre lesz utve ott is az ősök mulasztása: rövidet világot lát Tápén az első, társadalmi, szépirodalmi és vegyes tartalmu hetilap. Egy-

előre csak szapora kezek sokszorosítják; de remény van, hogy csakhamar nyomtatásban fog megjelenni. Majd ha Tápé a világ közepe lesz!

— **Ártézi kut szegedi mintára.** Az ország minden részéből egyre-másra kéri kölcsön a városok a szegedi ártézi kut mintáját, de az első eset, amiről tegnap értesítenek, hogy föl is használják azt. Nagy-Kikindáról írja rendes levelezőnk, hogy ott szerdán megkezdették az új ártézi kut furását a szegedi terv szerint. A fúrás, melyvel legalább is 300 méternyre kell lehaladni, mindössze 12 ezer forintért vállalta el egy budapesti vállalkozó.

— **Szárazság. eső.** A kapásnövények az egész délvideken sokat szenvedtek a rekkenő hőségtől. Különösen a tengerit féltik mindenféle a szárazságtól. A szegedi határban szerencsére másfél nap óta nincs ok panaszkodni az idő ellen: tegnap már adták az ég csatornái az áldást, bár kissé szűkesen. Néha-néha, különösen estenden, neki togtott derekasan is a zápor, de pár percz múlva újra csak vékonyan szitált az eső. Ha nem is aranyat, de egy-egy tengeri szemet megért annak minden cseppje, mert nélküle az a veszély fenyegetett már minden szegedi gazdát, hogy csak kukorica-csutak tör az idén. Nem ily szerencsés a dus Bánát, ahol, mint levelezőnk írja, az összes kukorica-vetések rég sínylik az eső hiányát, mely ha még soká késik minden szem megűl a bánati vétésekben.

— **A kisdödvő bálja.** A Korénvin-féle kisdödvő intézet, mint előzőleg jelentettük, ma este táncvigalmat rendez a Bruckner-kertben. A kisdödvő cége alatt természetesen mamák s nénikéik fognak ott ma mulatni, még pedig, a hogy az előjelekből sejtetheti, a legpompásabban. Készülődik erre a bálra a szegedi intelligencia színe-java, meg a teljes arany-fatalság.

— **Hamis tallérok.** Szekeres Pál alsótanai napszámosnál szigorúan alkalmazott házmótoszt tartott a rendőrség képviselőiben László kapitány. A házkutatás arra terjedt ki: vajjon találhatnának-e Szekeresnél ama hamis ezüst forintokos társaira, melyekből Szekeres kettőt Szabadkán kiserlett meg «elsütni». A motozás nem vezetett eredményre. Szekeres, úgy látszik, egy földhöz ragadt szegény ember, akinek kisebb gondja is nagyobb annál, sem hogy hamis tallérokat gyártson.

— **Előre látó patkányok.** Pórer mészáros híres arról, hogy kitűnő patkány-pusztító macskái vannak. Különösen kitűnt a poczok pusztításban egy nagy iromba macskája, amely valóságos vandalizmust vitt véghez a husra járó patkányok között. Ez az iromba macska a napokban számos utódal ajándékozta meg gazdáját. A család öröm zavartalanul azonban megzavarta egy előre nem sejtett eset. Senki nem gondolta volna, hogy a poczokk ismerik ezt a tót közmondást: «jaki maska, taki Katka», ami annyit tesz, hogy anyjáról ismer meg a lányt. Denique a patkányok között nagy volt a fölháborodás a nagy számú szaporodás láttára. Seent, ha az iromba család fölzsaporodni, a poczokok halála többé nem lehet kétséges. Rögön hadi tanácskozást tartottak, melynek következtésén seregestől rohantak meg az iromba családot. Három patkány bizony agyonfojtja maradt e praesentiv intézkedés folytán a csataterén, de a négy kis cselezből is többé soha nem lesz macska.

— **Exotikus búvészek.** Han-Ju-To és fia, Tschambó, kínézser búvészek mutogatják ma, meg holnap este a «Sasban» a menyeyi birodalom «itt nem volt és eddig nem látott csodáit». A két kínézser már 23 év óta járja keresztül-kasul a vén Európát «eredeti kínaiai látványokkal a felsőbb búvésztől», s ha nem is búvészeteket, exotikus portrajt-jukat mindenestre érdekes megtekinteni. Egy nagy arany órát is mutogat Tschambó ur, a melyet — sze-

rinte — tudománya elismeréséül Carnot adott neki.

— **Füstbement terv.** Ily című híreinkre vesszük s adjuk a Wagner-örökösök következő levelét: «Tek. Szerkesztő Ur! A «Szegedi Híradó» tegnapi számának «Egy füstbement terv» czimű hírére vonatkozólag fölvilágosításul van szerencsénk értesíteni, hogy a mi nagyszabású fürdő-építési tervünknek időleges dugába dőlött nem a magunk mulasztása okozta. Mi benyújtottuk még június 2-án a tavaly alakult ártézi-fürdő-részvénytársasághoz ajánlatunkat egy új, a Tisza szelén valóban monumentalis arányokban emelendő fürdő építéséhez, kérvén a társaság szives támogatását, mint-hogy a társaság egymaga szintén nem mutatkozott képesnek ezen terv kivételére. A vállvetett munkának az lett volna általunk előzetesen biztosított eredménye, hogy a Szeged igényeinek megfelelő fürdő most már födél alatt állana és csakhamar a használatnak átadható lett volna. De mivel a részvénytársaság azóta gyűlést nem tartott, mi eddig is válasz nélkül maradtunk. Ennyit az igazság érdekében. Tisztelettel Wagner-örökösök.» Csak-hogy az építkezési engedélyért ma g u k folyamatok a Wagner-örökösök.

— **Talált hulla.** Tegnap számunkban írtuk már, hogy a Regdon-uszódiföld mellett egy oszladó hulla találtak. Ezt a hullát tegnap délelőtt agnoszkálták s kitűnt, hogy ugyanannak a Horváth Antal kertész-ségédnek teteme, kinek vízbefulasáról hétfői számunkban adtunk hírt.

— **Sértés-veszedelem.** Nagybecskerek-i levelezőnk írja, hogy a megye sértés-tenyésztői körében általános most a félelem. A torontálmegyei sértések közt ugyanis nagy mértékben kiütött az orbáncz, mely nyajankint lepi meg a sértéseket. A beteg állatok közül naponkint nagy szám pusztul el.

— **Lopás.** Gyáláról érkezett megkeresés folytán a szegedi rendőrség tegnap le-tartóztatott egy Kovács András nevű köcsist, a ki Belaneri: Lyuba gazdájának ládájából egy csomó pénzt ellopott. Kovács András átadták a fenytű törvényszéknek.

— **Orfeum.** A hetválasztó udvarkertjében most a legjobb daltársulatok egyike mulatja a rendszerint nagyszámú közönséget. Az orfeum fővezérszerejét a kitűnő Rohmes juxterczett, és Pepi a fess bécsi sanszonnent képezi.

Khinézerek Szegeden.

Thang-Kai-Chanet (Csankicsant) és fia Tchang-Pas (Csampó) a menyeyi birodalom Tchéteti tartománya, Chung-Yan kerülete és Chung-Tren megyéjéből indultak nagy utra, bejárni a kerék földet a búvészkedéssükkel vagyonukat szerezni.

Csankicsant, az apa, egy 50 év körüli ember, sárga-barna arczbőrrel, mélyen bennülő, ferdén sávolt szemekkel s akkora hosszú csurkával, mely a derékáig csüngött le, vékony fonatban, egyszerű szatyang.

Dísz öltözet, melyben tegnap az utcákat, nával egyetemben végig csatangolta, egy labji szerű halványkék virágos brokát gunyából, egy fehér brokátból készült tunikából ezen alul egy meggyiszini básony bugyogóból áll. Ez a bugyogó arról nevezetes, hogy a térdén felül kezdődik, de nem fölé, hanem lefelé; térdén fölül egyszerű, európai, szürke nadrag szerénykedik.

Csankicsant, amint csütörtökön éjjel

megérkezett, elkeseredetten fiakkerezt mindaddig, amíg Szücs rendőrségi jegyzőre nem akadt.

Ennek egy jó felőrázó magyarázatot a saját ékes madáryelvén.

Természetes, hogy Szücs ebből az exotikus csengés-bongásból semmit nem értett.

Csankicsant ekkor érthetőbb nyelven kezdett beszélni; a mimikával, kezeivel, derekával és lábával. Fűtött, prűskölt, aludt, csókolozott, szerelmesen pislogott, aztán fölemelte a tunikáját, zsebéhez kapott és 120-szor ráütött az asztalra.

Az ökle szinte belé dagadt, mire a 120 at kiütötte.

Ebből aztán meglehetett érteni a következőket:

Csankicsant, a nagy bűvész, aki egy muszkakormányzótól akkora gyönyörűt gyűrűt kapott, hogy a mutató ujjá belezsinbadt a viselésbe, csőtörtök éjjeli vonattal zónázott Szegedre, egy lugosi születésű, Nemezz Antónia nevű szöske hölgyecskével, akit Romániában ragadt ki egy bojár karjai közül.

Tinike, — ezt lehetett megérteni Csankicsant gesztusaiból, — már két hét óta imádkozott uti társra a derék bűvésznek. Minthogy azonban egy európai hölgy nem utazhatik egy idegen kinevalú «csak ugy», hát Csankicsant ur kinevezte Tinikét pénztárosának.

Tinike hűségesen kezelte a pénztárt egész a legutóbbi időkig és Csankicsant viszonzott szerelemmel is dicsekedhetett.

Csőtörtök éjjel azonban egy csinos szegedi fiatal ember szállott a kupéba Aradon. Csevegni kezdett Tinikével. A hölgyecske Csankicsant nagy rémületére, tüzes pillantások kíséretében, válaszatgatott a fiatal embernek. Sőt hozzá is hajolt. Később még tovább ment: hagyta magát ölelni.

Csankicsant Othellónak érezte magát. Kereste a kezeit, melyekkel megfojtja majd a hűtlen Desdemónát.

E bosszualló gyilkosságra azonban egyelőre nem volt szükség, mert Tinike szerelemmel hajolt Csankicsant kebelére és puha kacsóival addig-addig simogatta a bosszus ember arcát, míg Csankicsant teljes megbéküléssel csókolgatta a Tinus kezét és ébren almodott szépét, gyönyörűt leányhüségéről, tartós szerelemről st.

A lokomotív fűtött. A perrona léptek.

Ekkor történt, hogy Tinus nem ölté a Csankicsant karjába karját, de sőt, míg az érdemes kinézer a bagázsia után futkosott, nyomtalanul elűnt.

— Hah!

Ez a «hah» annyit tett, hogy Csankicsant emberségesen megpofozta magát, fityegő csurkáját kibontotta, hogy csak egy szállott a haja s aztán lehasalt a földre s a talpait oda verte az állomás épületének falához.

Intett a fiának, aki aztán minden teketória nélkül jó 25-öt vágott apjának két talpára, minden szívzörögés nélkül egy vasos bambuszáddal.

Szegény Csankicsant sántítva csuszott a fiakkerbe. Nem volt képes a lábaira lépni.

S miért történt mindez?

Csak azért, mert Csankicsant észrevette, hogy Tinus, akit ő ruházott ki ura-

san s akinek oda ajándékozta legkedvesebb holmiját, első felesége selyem harisnyát is, hűtlenül eltűnt az ismeretlen csabítóval, sőt vele egyetemben eltűnt a derék kinézer 120 frtja is.

Erre történt az örült fiakkerezés s végezetül Timusnak a föltalálása az «Európa» egyik első emeleti szobájában.

Tinikét megmozdították, de a szobában sem a 120 frt, sem a szőke gavallér nem volt található.

(A szomszéd szobát nem vizitálták meg.)

Tinus kijelentette, hogy Csankicsantra többé nem nézhet ezen arcátlan gyanúsítás után. Csankicsant tehát dühösen, átkozódva és toporzékolva vonult el, Gruber sógor vendégszerető karjai között sirni ki végtelen fájdalomt.

Az úgy folytatásaként a kinézer fiával egyetemben megjelent a rendőrségnél, hova nemsokára belébbent Tinuska is.

Csankicsant ismételte vádját s oda lépett Szücs jegyzőhöz és con amore elfordította a fejét jobbra s a saját balkezét a Várossy által kiépített Szeged mappára és úgy esküdött meg, hogy igazat beszél.

Tinus ekkor egy hirtelen mozdulattal a kínai elé lépett és szikrázó szemekkel tekintett reá.

Csankicsant, aki idáig úgy viselte magát, mint egy vadoroszlán, megjuhászodottan huzódott vissza.

A diskurzus itt, egy kis nevelőnő tolmácsolása mellett, egy álló óráig tartott, minek végezetül arra a megállapodásra jutottak, hogy Csankicsant, Csampi Tiní, a kis nevelőnő, a rendőrségi jegyző és két hírlapíró elgyalogolnak a Gruber sógor vendéglőjébe s ott Tiní átveszi a holmijait s aztán föl is ut — le is ut, elválnak egymástól örökre, miután a pénzeltetés homálya legkevésbé sem oszlott el.

Csankicsant itt újból ismételte vádját és szemrehányásokat tett Timusnak.

A leány erre követelte holmiját.

A kínai megjegyezte, hogy ami rajta van, azt is ő vette.

Tiní erre úgy tett, mint a «Fekete gyémántok» Evlilja. Izgatott gyorsasággal lekapsolta felöltőjét s oda dobta Csankicsantnak. Majd a fülevalóit, karpereczét, gyűrűjét s végül a drága nyári kalapját csapta a kínai lábái elé.

— Itt van a ruhád, edd meg.

És elkapta a maga szegényes perkálöltözetjét.

— Leszek újra szegény leány, Svarcz Mária.

Csankicsant utána kapott a perkál köteséknek s e közben ajkaival a leány kezére tapadt.

Altalános csodálkozás.

Tiní szemrehányóan, a kínai engesztelőn néznek egymásra; majd ez utóbbi képletilag agyonütötte a «csabítót» és ölle kapta Tinust.

Végül egy akó sört rendelt s a kis tolmácsnak kivallotta, hogy «nem vezett el ám a 120 frt.»

Ime, az élelmes bűvész ezzel az átkozott mesével, bővílte vissza Tinust, akit rögtön megajándékozott két új fülevalóval, két karperecczel és szobát nyitattatott a pénztárosának, melyet maga csukott be — belülről.

Közzgazdaság.

Szab. osztr. magy. államvasutttársaság.
F. évi augusztus hó 10-én Detta és Stamora-Moravicz államások között «Denta» elnevezés alatt egy új megállóhely fog megnyitni, hol a nevezett időponttól kezdve a személyszállító vonatok feltétlenül megállanak.

Indulás Dentáról Bázias felé: 7 ó. 07 p. reggel, 1 ó. 51 p. d. u. és 6 ó. 50 p. este, Temesvár felé 6 ó. 44 p. reggel 11 ó. 39 p. d. e. és 7 ó. 23. p. este.

Bővebbet a kifüggesztett hirdményből.

Budapest. aug. 8. (A «Szeved Hír» eredeti távirata.)
Készbuza változatlan.

Határidő üzenet.

Déli tőrszám:

Buza öszre:	6.91
• tavaszra:	7.35
Zab öszre:	6.03
• tavaszra:	6.41
Tengeri augusztusra:	5.58
• szept.—okt.-re:	5.61
• tavaszra 1891:	5.34
Repce:	10.60

Eesti tőrszám:

Buza öszre:	6.90—6.92
• tavaszra:	7.34—7.36
Tengeri aug.—szept.-re:	5.03—5.05
• máj.—jun.-ra: 1891.	5.36—5.37
Zab öszre:	6.02—6.04
• tavaszra:	6.41—6.43
Káposztá-repce aug.—szept.:	10.60—10.70

A budapesti terménytőrszám.

Terményekben nagyon csekély volt a forgalom. Városi disznózsir hordóstul 51. november—február 52. szalonna 30 kgos 45. 3 dbos 45.50 frton kelt. Szilvában nem volt forgalom. Szilvaiz lángha. Heremagvak közül magyar luczerna zárlata: 44.—pénz, 48.—áru; vörös luczernáé: 32.—pénz, 34.—áru.

A budapesti értéktőrszám.

A külföldről vart ösztönzés hiányában, a nemzetközi papirokban csendes volt az üzlet. A legnagyobb érdeklődés ma a lezárt bank, rimarurányi és fegyvergyári részvények iránt mutatkozott, amelyekben emelkedő áron élénk üzlet keletkezett. A valuták és külföldi váltók változatlanok.

Az árfolyamok a következőleg alakultak:

Az előtőrszám nyugodt volt az irányzat. Osztr. hitelrészvény 307.60—307.75 frton, magyar hitelrészvény 359.50 frton, magyar aranyárjárdék 101.95 frton, magyar lezárt bank- és pénzváltóbank 117.80—118.75 frton került forgalomba.

A déli tőrszám magyar papírjárdék 99.90—99.92¹/₂ frton, m. 4. száz. adóm. Magyarország. földt. kötv. 89.50 frton, magyar ált. hitelbank 359.25—358.75 frton, magyar lezárt bank- és pénzváltóbank 118.50—118.20 frton, osztr. hitelintézet 307.50—307.80 frton.

Déltáti zárlat:

Osztr. hitelrészv.:	307.50
M. hitelrészv.:	358.75—358.50
M. fegyvergyár	77—74.50

Eesti zárlat:

Osztr. hitelrészv.:	307.50
---------------------	--------

Budapest-kőbányai sertes-kereskedelmi csarnok jelentése.

1890. aug. 8.

Kőnyű ár keresett.	
Magyar, urasági, öreg, nehéz.	— fittól — fríg.
• fiatal.	43.50 — 46.50
• közép.	46.50 — 47.
• könnyű.	48. — 49.
• közönséges (szedett) nehéz.	— —
• közép.	46. — 47.
• könnyű.	48. — 49.
Szerbiai nehéz.	45. — 46.
• közép.	43.50 — 46.
• könnyű.	46. — 47.

Sertesjelzés: Aug. 6-án volt készlet 163,767 drb. Aug. 7-én foliátott 543 drb. Aug. 7. elszállított 4282 drb. Aug. 7-én maradt 160,110 drb. sertes.

Táviratok.

Kölcsy-ünnepély.

Budapest, aug. 8. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) Szatmárról sürgönyzik: Kölcsy Ferencz századik születés napjának megünneplése fényesen sikerült. Az egész megyéből rop-pant számmal ment a közönség Nagy-Károlyba, hol a megyei ülésen kezdődött az ünnep. Képviselve volt az akadémia, Kisfaludy-társaság, számos megyei és városi törvényhatóság, a fővárosi szabadalvú-párt. Domahidy főispán megnyitó beszéde után Nagy László alispán mondott emlékbeszédet, megkoszoruzva Kölcsy képét. Bőszörményi szatmári polgármester szintén koszorút tett a képre. Utána Zanathy főjegyző mondott szép emlékbeszédet. Szá-párny miniszterelnök táviratban kimen-tette elmaradását. A gyűlés végeztével a megye közönsége Szatmárra ment, hol folytatták az ünnepet Kölcsy szob-ránál. Az ünnepi beszédet Jandrisics plébános mondta, majd az akadémia nevében Gyulai Pál beszélt; következtek a képviselők megkoszorúzásai. Este a színházban diszhangverseny, majd bankett volt.

Dunáninneni ág. ev. egyházkerület gyűlése.

Budapest, aug. 8. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) Liptószent-miklósról sürgönyzik: A dunáninneni ág. ev. egyházkerület gyűlése kimondta, hogy az anyakönyvek túl vezetendők. Irassék föl a konventhez, változtassa meg határozatát, hogy a magyar nyelv elleni igaztás kánoni vétség, mert panszlavizmus tulajdonképen nincsen. Zsi-natra nézve elodázó határozat hozatott.

A román király utazása.

Budapest, aug. 8. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) Károly király aug. 13-án külföldre utazik és 15-én látogatást tesz Ischlben a mi uralkodónknál.

Legegett selyemgyár.

Budapest, aug. 8. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) Turinból sürgönyzik, hogy a Falco-féle selyem-szövő gyár leégett, a kárt azonban nem tartják igen nagyknak.

Osztérak miniszteri változás.

Budapest, aug. 8. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) Megerősítik azt a hírt, hogy T a f f e gróf osztérak miniszterelnök beadja lemondását (egy hír szerint már be is adta) és utódja G a u t s c h oktatásügyi miniszter lesz.

Vilmos császár Angliában.

Budapest, aug. 8. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) Portsmouth-ből jelentik: A dejeuner után Vilmos császár jelen volt a Whale Islandban tartott lógyakorlatoknál és maga is több sikeres lövést tett. Később jelen-volt a torpedónaszádok gyakorlatainál. Este visszatért a császár Osborneba, hol családi körben ebéd volt, melyre megjelent Salisbury kormányelnök is. Este az öbölben levő hajókat és yach-tokat fényesen kivilágították, Covesben

pedig egyszerű tűzijátékot rendeztek a császár tiszteletére. Délután 4 óra-kor Vilmos császár elutazott Osbornéből.

Helgoland átadásá.

Budapest, aug. 8. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) Helgoland jelentés szerint a kormányzó falragas-zsokon közzétette a szombaton törté-nendő átadásnál követendő szertartást. E szerint Németország képviselőjét egy hadihajó 17 ágyulövessel és a kormányzó a hivatalnokok és a lakosság kíséretében fogadja. A formális át-adásnál a kormányzó fölolvassa az egyezménynek az átengedésre vonat-kozó pontját, azután a német lobogót az angol lobogó mellé tűzik, mire az angol és a német hadihajókról 21 ágyulövés dördül el. Mindkét lobogó naplementekor egyidejűleg bevonatik, a következő nap reggelén csupán a német lobogó tűzetik ki. Az angol kormányzó a lobogó üdvözlésére adott ágyulövések után elbucszik és a né-met kormányzótól a hajóállomásig ki-sérve, 17 ágyulövés közt az «Euchan-tress» gőzös födelzetére száll.

Az új kormány Argentínában.

Budapest, aug. 8. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) A Havas-ügynökség jelenti tegnapi-kelettel Bue-nos-Ayresből: Az új miniszterium kö-vetkezőleg alakult meg: Belügyminis-ter: R o c a ; külügyminiszter: C o s t a ; pénzügyminiszter: V i c e n t e L o p e z ; igazságügyminiszter: G u t i e r c z ; had-ügyminiszter: L e v a l l e tábornok. A közvélemény kedvezően fogadja az új kormányt. A miniszterium előadta a kamarában politikai programját, mely-ben az alkotmány tiszteletben tartását, az állampénzek lelkiismeretes kezelését és a nemzeti erőök fejlesztését ígéri. A nemzeti bank elnökévé Saenz Penát választották meg.

A német-cseh kiegyezés.

Budapest, aug. 8. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) Rieger meg-szakítva vidéki tartózkodását Bécsbe utazott, amit azzal magyaráznak, hogy a német-cseh kiegyezés ügye nagyon rosszul áll.

Elítélt hitelszövetkezeti szédelőg.

Budapest, aug. 8. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) Pollák János szédelőg hitelszövetkezeti igazgatót a budapesti törvényszék ma hatnap-i végtárgyalás után 39 r e n d b e l i c s a-lás miatt 6 évi börtönrre és 500 frt pénzbüntetésre, valamint 8 évi jogvesztésre ítélte. Az ítéletet esti 7 órakor hirdették ki.

Angol-francia egyezmény.

Budapest, aug. 8. (A «Szegedi Híradó» eredeti távirata.) A francia lapok kizárólag az Afrikát illetőleg Anglia és Franciaország közt létrejött egyezményről foglalkoznak. A «Journ-al des Débats» szerint a francia-angol egyezség becsületére válik a fran-czia diplomáciának. Anglia bebizonyi-totta, hogy tisztelettel viseltetik a nemzetközi jogok iránt, midőn elis-

merzte az 1862-iki nyilatkozat érvé-nyességét. Ennek az ügynek az elinté-zése mind a két országban jó emlékét fog hagyni maga után. A «Justice» ellenben nem tartja az egyezséget Franciaország sikerének.

REGÉNYEK.

I.

J E S S.

— Angol regény. —

Írta: H. Rider Haggard. Fordította: dr. B. L.

(Folytatás.)

51

A csapatok — vegyes zászlóalj, nap-kele előtt hagyták el Pretoriát és John is velük ment. Mídon a kocsihoz ment, melyben Jess aludt, legnagyobb csodálataira őt ébren találta, amint kezében egy csésze forró kávét tartott részére.

— De ugyan Jess, mi értelme van en-nek, — kérde szigoruan. — Nem akarom, hogy ön éjfélkor fölkeljen nekem kávét készíteni.

— Nem keltem föl, — viszonázá Jess nyugodtan — mert le sem feküdtem.

— Annál rosszabb — válaszolá John, de mégis megitta a kávét, mialatt Jess a kocsin ülve nézte őt.

— Vegye shawliját, tegyen valami kendőt a fejére is, mert a harnat bőrig nedvesíti önt. Nézzé csak, keze egészen nedves.

Hirtelen így szólt: Szeretném ha ked-vemért valamit megtenne, John. Megígéri?

Ez igazán asszonyi tempo, megígér-tetni valamit anélkül, hogy előre megmon-daná, hogy mit.

— Ne vegyen részt e kirohanásban, Bessie nevében kérem. Elmaradhat, ha akar, e kirohanástól.

Nevetett: — Maga kis együgyű! hát mért ne vegyek részt?

— Nem tudom. Ne nevéssen ki, mert nagyon aggodom. Attól félek, valami baj történik önnel.

— Nos — mondá ő vigasztalólag — minden golyónak meg van rendeltetése s én nem látom be, miként lehetne ezen segíteni...

— Gondoljon Bessiere!

— Hallja Jess, viszonázá John szigoruan, mit jelentsen az, hogy ön oly embert, mint engem, meg akar félemlíteni, de már csak Bessie kedvéért is nem leszek gyáva. S most isten önnel!

— Igaza van önnek, mondá ő nyu-godtan, s nem is szerettem volna önt más-kép beszélni hallani, de beszélnem kellett. Eljén boldogul, isten önnel! — ezzel kezét nyujtá neki s ment.

— Valóban — gondolá John magában midőn a szürke kódbentova ment — majdnem eltérrített. Azt gondolja nyilván, hogy ma hinnem kell sejtelmének. Talán hinnem is kellene. Szeretném tudni, hogy viselné ma-gát Bessie, ha e sejtelmem megvalósulna? Először nagyon szerencsétlen lenne, de faj-dalmát rövidesen elfeledné. Nem hiszem, hogy Jess is olyan könnyen elfeledne ilyes-mit. Ez a különbség a kettő között, az egyik egészen virág, a másik egészen gyökér.

Mialatt John így gondolkodott magá-ban, azon csapat, melyhez be volt osztva, működésbe lépett s ő kényszerítve látta magát a boerök hadviselésének kellemetlen kicsinyességeivel foglalkozni. Igen énkén emlékeztette őt a kényszerítésre azon kö-rülmény, hogy a mellette levő ember go-lyótól találya elesett s ő maga is könnyű sebet kapott. A harc részletezésére nem akarok ki-terjeszkedni; elég annyit, hogy e kirohanásnál az angolok, száma sokkal kevesebb boerök által visszauzattak s néhány óra múlva John utban volt visszafelé, a nyeregben háta mö-gött egy súlyosan sebesülttel, kinek károm-kodásai az övével egyesültek, midőn lassan és fáradagatosan visszafelé lovagolt. Eközben tulzott hirok érkeztek Pretoriába; úgy hal-latszott, Niel kapitányt meglőtték s egy

ember beszélte, hogy látta, midőn egy gölyő fején ment keresztül s elesett. Ezen hirt Neville asszony saját füleivel hallotta s megilletődve rögtön utra kelt, hogy Jess-t tudósítsa.

Napkeltekor Jess a kis házba vonult, ahol egész nap tartózkodni szokott.

Először kézimunkát vett elő, de ez nem ment: azután könyvet vett kezébe s elkezdett olvasni, de ez sem ment, nyugtalanul futottak át azemei a könyv sorain. Egy sejtelen behatása alatt állott, mely mint tudjuk, nem volt egészen alaptalan, mert kis huját, hogy John a csataterén nem maradt.

Midőn Neville asszony nem találta Jess-t a táborban, a palotáska felé ment, a hol Jess tartózkodott. Utközben sirt azon ujdonság fölött, melynek közléje vala, mert Jess igen megszerette. Jess finom hallásával meghallotta a kis kapu csörrenését, mielőtt még Neville asszony egészen kinyitotta volna s oda sietett megnézni, ki az.

Egy pillantás a látogatótóny könyves arczára, sejtette vele a történeteket. Tudta, hogy mit fog hallani s karjaival egy fiatal gummi fát átszorítva kérde: «Mi történt? ő meghalt?»

— Igen, kedvesem, éppen, mint mondták, feje van keresztülölve.

Jess nem felelt, de még erősebben fogódzott a gummi fába, mert úgy érezte magát, mintha ő is meghalna s remélte magában, hogy úgy is lesz. Téveteg pillanatait az égre fol s azután a mezőre nézett. A házaskához vezetett ut kapujánál egy országot volt, melyen négy kaffer közeledett, kik egy hordágyat hoztak, melyen lepel alatt egy holttest feküdt.

— Látja ön? — mondá Jess oda mutatóva.

(Folytatás következik.)

II.

VANDA.

REGÉNY.

114

Írta: Ouida. — Fordította: Körös Mihály.

XXI.

Sabran, mikor a hordágyon hazaért, még mindig eszméletlen volt. Csak akkor, mikor már agyában feküdt és Vanda föléhajolt — tért lassan-lassan újra magához. Mikor szemeit fölnyitotta és Vanda jóságos vonásait megpillantotta, kimondhatatlan bánat kifejezése tükröződött vissza arczán.

— Vanda, — rebegte halkan, — megbecsültél-e nekem, Vándám?

Vanda megcsókolta szenvedélyesen és könyek között, anélkül, hogy remegő szavait tisztán megértette volna, csupán csak annak az örömele tudatában, hogy René, az ő Renéje, újból eszméletre tért. Ágyánál térdelve kezelt ezer csókjal halmozta el. Féllemben és örömben ezerféle hízéssel, szeretetreméltósággal árasztotta el.

Sabran mozdulatlanul feküdt. Érezte Vanda ajkait és hallotta hangját, azonban nem tekintett föl többé és nem szólt tovább egy szót sem. Szemeit lezárva lassankint megmondolta a történetet. Végre hozzá lépett Gresvold, megérintette uiterét és egy ivergekét tartott szájaához. Sabran azonban azt félretolta. — Ez álomital, — szólt halkan: —

— Nekem nem kell.

Arra gondolt ekkor, hogy az ember álmában gyakran beszél.

Hát nincsenek önnek fájdalmai? kérdezé az orvos. Sabran fejt ráta. Vajjon mi volt a sebeinek égése a rég elmúlt lelkiismeret kínjához és félelméhez képest.

— Ne gyótorjé őt, hagyja őt nyugodni, — szólt Vanda az orvoshoz.

Gresvold ur csöndesen a szoba sarkába vonult és várt. Különösnek tetszett neki, hogy egy olyan erős szervezeti férfi, mint Sabran egy aránylag nem is veszélyes sebtől annyira meg legyen törve.

Mindenesetre — így hányta, vetette az orvos — meglehetősen jelentékeny vérvesztésedet szenvedett és az nagyon is jól tudta, hogy ilyen nagyobb vérvesztés az egész idegzetet gyakran előre nem látható módon megtámadja. Mindazonáltal sejtette, Vasárhely Egon természetellenes hideg viselkedéséből következtetve, hogy a seb mögött még valami titok is rejlik. Vajjon mit is akart mondani azzal, mikor éppen az imént azt rebegte: Bocsáss meg. Így gondolkodott az öreg, kinek az a halkan ejtett szó nem kerülte el figyelmét, melyet Vanda aggodó félelmében nem hallott.

A következő négy nap szomorú aggasztó napok voltak. Sabran állapotát nem javult, minthogy ezt az orvos a sebek után és Sabran különben ruganyos természetét után ítélve megígjendítette. Nem aludt, lázban volt és a rövid pihenés után, melyben itt ott része volt, mindig hideg verítékek fűrdőre ébredt föl. Máskor megint a legmélyebb áptáiban feküdt ott, melyből őt Vandának leggyöngédebb szava sem rázhatta föl. Sőt végre már valóban felni kezdett attól, hogy az ereik megakadása szervezete valamiképpen veszedelmesen alakultak. Gresvold zavartan a fejt ráta. Idrak hőse egyszerű hussebtől annyira lelegyen süjt! Ezt nem tudta megérteni! Határozatlanságában egy tudományossága által híres orvost hívott Hohanszalrasra és mikor a világhírű férfi a Duna mellől megérkezett, a sebeket teljesen egészségeseknek találta és szívének működését abszolút rendesnek, azonban, gondolkodón hozzátette, hogy idegszervezete a látszat után itélve, valószínűleg valami nehéz csapást szenvedett, mely még most is gyakorolja hatásait reá.

— De éppen azt nem tudom megérteni, — veté elné kétségbeesetten az öreg orvos. — Hogyha ön Sabran márkít annyira ösmerné, mint én. Bátor, életvidám, eltökélt férfi, ki nevetve néz a halál szemébe közé.

A másik helyeslőleg intett.

— Mindenki tudja, hogy az idraki árvíz alkalmával mit cselekedett, — válaszolta a bécsi. — Mindamellet azonban érzékeny természet van és hogyha ön nem tárt volna elémben nézetem lehetetlenségét, azt kellene hinnem, hogy valami lelki megzavarodtatást, valami nagy bánatot szenvedett át.

— Lehetetlen, lehetetlen, — szólt közbe Gresvold. — Nincsen a föld kereségén boldogabb ember, mint ő.

— Nos, egy hát Szalras grófnőn abban a véleményben fogjuk hagyni, hogy állapotja a nagy vérvesztésnek következménye, — nyilatkozta ki a bécsi tanár, de azért fejt hitetlenül ráva mégis hozzátette, hogyhát végre mégis csak úgy áll a dolog. Az ötödik napon a baleset után Sabran alomszerű állapotból kissé fölérvedve ágya mellett ülő nejétől gyöngye alig hallható hangon kérdezte: — Itt van még rokonod?

(Folytatás következik.)

Időjárás.

Szeged, augusztus 8. reggel 7 órakor.

Légnyomás mm. ro. sz.	Hőmérséklet Celsius	Légnyomás mm. ro. sz.	Felhőzet 0-10	Szél irány és erősebb (m/s)	Csapadék mm. ro. sz.	Jegyzetek
50.0	18.9	85	8	Ny. 2	—	A légnyomás nagybővödött, hőmérsék kisebbedett.

A meteorológiai m. k. közp. intézet időjárás-jelentése.

Budapest, aug. 8. (A »Szegedi Híradó« eredeti távirata.)

Budapestben a megelőző nap legnagyobb

hőfoka = + 32°, legkisebb = + 21° Cels.

Kilatás: Északi szelek, többnyire

felhős, keleten esős idő, később derül.

Felcéló szerkesztő: Lipsey Ádám.

Kiadótulajdonos: Endrénfi testvérek

Szegedet érintő vasutak
MENETRENDJE

1890. évi augusztus hóban.

Az éjjeli órák esti 6 órától reggeli 5.30-ig a percek számjegyeinek aláhúzása által vannak megjelölve.)

Cs. és kir. osztr.-magy. államvasut.

Állomások	Keleti express	Szem. v. 17. sz.	Omni v. 18. sz.	Győrs v. 1-11	Omni v. 12. sz.	Szem. v. 13. sz.	Győrs v. 12-11
Bécs	ind.	9.12	10.00	8.25	—	9. —	4. —
Budapest	érk.	9.25	10.10	8.35	—	9.05	4.05
Cegléd	érk.	9.45	10.30	8.55	—	9.25	4.25
Félegyháza	érk.	9.58	10.43	9.08	—	9.38	4.38
Kistelek	érk.	10.12	10.57	9.22	—	9.52	4.52
Szeged	érk.	10.25	11.10	9.35	—	10.05	5.05
N.-Kikinda	érk.	10.38	11.23	9.48	—	10.18	5.18
Herkulesfürdő	érk.	10.51	11.36	10.01	—	10.31	5.31
Orsova	érk.	11.04	11.49	10.14	—	10.44	5.44
Bécs	érk.	11.17	12.02	10.27	—	10.57	5.57
Budapest	érk.	11.30	12.15	10.40	—	11.10	6.10
Cegléd	érk.	11.43	12.28	10.53	—	11.23	6.23
Félegyháza	érk.	11.56	12.41	11.06	—	11.36	6.36
Kistelek	érk.	12.09	12.54	11.19	—	11.49	6.49
Szeged	érk.	12.22	13.07	11.32	—	12.02	6.52
N.-Kikinda	érk.	12.35	13.20	11.45	—	12.15	7.05
Herkulesfürdő	érk.	12.48	13.33	11.58	—	12.28	7.18
Orsova	érk.	13.01	13.46	12.11	—	12.41	7.31
Bécs	érk.	13.14	13.59	12.24	—	12.54	7.44

Valkány—Varjasi szárnyvonal.

Valkány—Varjas	V. v.	Varjas—Valkány	V. v.
Valkány ind.	2.40	Varjas ind.	10.10
N.-Kikinda	4.01	Varjas	10.50
Perjámos	5.13	N.-Kikinda	12.10
Varjas	5.33	Valkány	1.18

Magyar királyi államvasutak.

	Sz. v. 1902. sz.	V. v. 1912. sz.	V. v. 1914. sz.
N.-Váradi	ind.	10.16	7.16
Gyula	érk.	10.27	7.27
Csaba	érk.	4.50	6.50
H.-M.-Vásárhely	érk.	5.37	7.37
Szeged	érk.	5.57	7.57
Szeged	ind.	10.16	4.55
H.-M.-Vásárhely	érk.	11.03	6.22
Csaba	érk.	4.56	6.56
Gyula	érk.	4.57	6.57
N.-Váradi	érk.	8.37	5.45

	Sz. v. 701. sz.	Sz. v. 702. sz.	V. v. 703. sz.	V. v. 704. sz.
Szeged ind.	8.01	11.08	8.43	1.37
Pálos ind.	9.07	1.05	10.11	2.52
Szabadka	9.22	1.20	10.23	3.07
Szabadka ind.	10.09	2.35	5.40	6.22
Pálos ind.	11.23	2.51	6.51	7.35
Szeged	9.51	3.55	7. —	7.35

A * gal jelölt vonatok csak vasárnap közlekednek.

Temesvár—Báziási vasut.

	Sz. v. V. v.	V. v. V. v.
Temesvár ind.	5.30	10.30
Vojtek	6.20	11.47
Jászcsaba	8.30	3.32
Báziási	9.30	6. —
Báziási ind.	4.30	6.45
Jászcsaba	5.30	8.45
Vojtek	7.30	1.05
Temesvár ind.	8.35	3.45

SCHLICK-féle vasöntöde és gépgyár részvény-társaság Budapest.

Gyár és Irodák: VI., külső váci-ut 1696/99. sz.

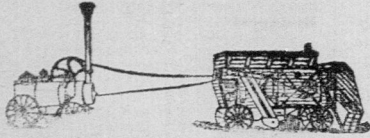
Városi iroda és raktár: VI., Podmaniczky-utca 14-ik szám.

Ajánlja a cséplési időnyre kitűnő szerkezetű

gőzeséplő-készületeit,

LOCOMOBILJAIT

és vaskeretű gőzeséplő-gépeit, továbbá

járgány- cséplő
készületeit,
gabonatisztító
rostait
(Baker és Vidats-
rendszer) és

konkolyozóit. — Készletben vannak:

ered. kéveköto és marokrakó arató-gépek.

ered. amer. fűkaszalógépek, szénagyűjtők stb.

SCHLICK-féle szabadalm. 2 és 3 vasu ekék.

szabad. Schlick-féle mélyítő-ekék, mélyítő-ekék önzetékkel, ered. Schlick- és Vidats-féle egyvasu ekék, talajmívelő eszközök, boronák és rögtörők.

Szab. Schlick-féle „Haladás” sorbavetőgépek,

szórvavetőgépek. Takarmány-
készítő-gépek, darálóok, mor-
zsolók, őrlőmalmok és olaj-
berendezések.

Legolcsóbb árak. — Előnyös fizetési
föltételek.

Árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve.

Képviseli: VIRÁG SÁNDOR, Szegeden, Milkó-palota.

10185/90.

325—3—1

Árlejtési hirdetmény.

A szegvári utcának hasított kőburkolat-
tal való ellátása a tekint. tanács 10185/890.
sz. végzésével elrendeltetvén, e célból f. hó
14-én délelőtt 9 órakor a városi mérnöki hi-
vatalban árlejtés fog tartatni, melyre vállal-
kozni kívánók ezennel meghívatnak; kőburko-
lat le fog rakatni, mintegy 1940 m². Homok
befuvarozandó lesz mintegy 580—600 m³. Az
árlejtési föltételek a v. mérnöki hivatalban hi-
vatalos órák alatt megtekinthetők, s ugyanott az
árlejtés megkezdése előtt zárt ajánlatok is el-
fogadtnak, később érkező ajánlatok figye-
lembe nem vétetnek.

Árlejtés előtt óvadéku létéendő:

1. A kőburkolat lerakására . 88 frt.
2. A homok befuvarozására . 78 „

H.-M.-Vásárhelyen, 1890. aug. 5.

Deák Mihály s. k.
v. főmérnök.

Kereskedelmi és ipar-akadémia

GRÁZBAN.

Az akadémián a 28-ik iskola év szeptember hó 15-én kezdődik.

Három évfolyam és egy előkészítő osztály olya-
nok, kik az akadémiába még föl nem vehetők.

Az akadémiát végzetek egy éves önkéntességi
jogosultsággal bírnak.

Érettek tanfolyama: Egy éves kereskedelmi
tanfolyam, oly ifjak számára, kik gymnasium vagy
realiskolában érettségit tettek és a kereskedelmi pá-
lyára óhajtanak lépni avagy felsőbb tanulmányai mel-
lett a kereskedelmi tudományokkal is foglalkozni
óhajtanak.

Fölvilágosításokat és kimerítő prospektusokat küld
a **grázi kereskedelmi és ipar-akadémia**
igazgatósága.

271—8—3

A. E. v. Schmid,
igazgató.

Vegytiszta szódavíz-gyár

Polgár-utca 7-ik szám.

Van szerencsém a m. t. közönséget értesíteni, hogy az eddig

Nedelykovits Milán

czég alatt, mint czégtárs által folytatott szikvizgyári üzletet még a
mult hó elején át- és megvettem s azt azóta

Wertheimer és König

czég alatt tovább vezetem.

Mint ezen gyári üzletnek eddig is társtulajdonosa és
vezetője, mindig azon törekedtem, hogy gyári helyiségem,
gépeim s készítményeim a legtisztábban kezeltessek,
hogy ezen törekvésem mennyire sikerült, legjobban igazolja a ha-
tóság vizsgálatra kiküldött közegeinek előttem mindany-
nyiszor tett elismerő nyilatkozata.

Most gyárunknak a legújabb gépekkel s eddig is már
több mint

6000 ólommentes

csappal ellátott syphon-palaczkokkal felszereltük, sőt syphonnyak
öntődével is bővítettük, mi által gyárunk ma az
Alföld legnagyobb és legtekélyesebben berendezett
szikvizgyára.

Mindezek után pedig azon kellemes helyzetben vagyunk, hogy
a m. t. fogyasztó közönség igényeit a törvény követelményeinek
megfelelőleg készült s használatba bocsátott syphonainkba töltött
szikvizünkkel minden tekintetben kielégíthetjük, kérjük azért a t.
fogyasztó közönség tömeges pártfogását.

Teljes tisztelettel

Wertheimer Adolf.

Vidéki megrendelések új syphon-fejekre, ezek át-
átöntésére vagy javítására, valamint a szikvizgyártáshoz szükséges
anyagokra a legutányosabb áron elfogadtnak és a leggyorsabban
eszközöltetnek.

Vegytiszta szódavíz-gyár

Polgár-utca 7-ik szám.

HÁZIASSZONYOKNAK

!! FONTOS A BEFÖZÉSI IDÉNYRE !!

Legfinomabb minőségű pergament-papírok:

II-es számú vastag, 1 iv 3 kr. — 10 iv ugyanebből 25 kr.

III-as » legvast., 1 » 4 » — 10 » » 35 »

Hozzávaló legkitűnőbb angol minőségű kötöző spárgák:

1 gombolyag . . . 4 kr. — 10 gombolyag . . . 35 kr.

Kaphatók egyedül:

Endrényi Testvérek

könyv- és papírnagykereskedésben Szegeden, új Mayer-bár.